

Oslo Byfogdembete
Postboks 8003 Dep
0030 Oslo

Fremsettes kun pr. telefaks: 22 99 93 00

Oslo, 29. august 2007

PROSESSKRIV

TIL

BEGJÆRING

OM

MIDLERTIDIG FORFØYNING

Sak nr: 07-123037TVA-OBYF/1

Saksøker: Stiftelsen Dyrenes Velferd
Strømsveien 269
0668 Oslo

Prosessfullmektig: Advokatfirmaet Brindem
v/ advokat Knut Gunnar Brindem
Rådhusgaten 28
0151 Oslo

Saksøkt: Staten ved Landbruks- og matdepartementet
v/ Mattilsynet – Distriktskontoret for Oslo
Brynsengfare 6 B
0667 Oslo

Prosessfullmektig: Regjeringsadvokaten
v/ advokat Fanny E. Platou Amble
Postboks 8012 Dep
0030 Oslo

Saken gjelder: Krav om unnlattelse av fjerning/avlivning av katter

* * * * *

Det vises til tidligere prosesskriv fra undertegnede, senest skriv av 23. august d.å., samt til tilsvar fra regjeringsadvokaten av 28. august d.å.

Det ønskes i nærværende prosesskriv å fremlegge ytterligere dokumentbevis som vil bli påberopt under rettsmøtet torsdag 30. august d.å. Det vil for øvrig også opplyses at det under rettsmøtet vil bli fremlagt bilder som viser hvilken forfatning kattene kan være i når de inntas på et hjelpesenter. Det vil også fremlegges bilder av selve lokalitetene i Strømsveien.

Det ble i begjæringen uttalt at Dyrenes Velferd ble ”tvunget” til å søke om godkjenning som dyrepensjonat. Dette hadde sin bakgrunn i brev fra Mattilsynet av 15. januar d.å. Dette brev er nå fremlagt i tilsvar fra regjeringsadvokaten som bilag 1.

Det er i begjæringen videre vist til et brev fra 9 dyrevernorganisasjoner hvor det påpekes at bestemmelsene i dyrepensjonatforskriften ikke skal gies anvendelse på private hjem som kun oppfyller hjelpeplikten etter dyrevernloven § 6.

Mattilsynet har i brev datert 17. august kommet med et svar på henvendelsen. Det fremkommer her at Mattilsynet nekter å oversende forespørselen til lovavdelingen og begrunner dette med at:

”oppstalling og omplassering av dyr er omfattet av dyrepensjonatforskriften. Dette er korrekt presisert i forskriftens § 1.”

Det vil opplyses at de 9 nevnte dyrevernorganisasjoner nå har oversendt henvendelsen direkte til departementet.

Mattilsynets lovtolkning medfører at enhver person som oppfyller den lovpålagte hjelpeplikten etter dyrevernloven § 6, må ha godkjenning som et dyrepensjonat. Dette betyr at for å kunne oppfylle den lovpålagte hjelpeplikt, så må enhver privatperson først søke om omregulering av sin privatbolig til næringsvirksomhet, og deretter sørge for å ha fall mot sluk i alle rom i huset, og isolatrom med smittesluse samt oppfylle de andre bygningstekniske krav som stilles i forskriften. I tillegg vil Mattilsynet kreve at denne personen deretter flytter ut av sin bolig.

Dette er selvsagt satt på spissen, men problemet er at Mattilsynet i forskriften er gitt myndighet til å avgjøre hva som er et dyrepensjonat. Dette betyr at det vil være helt vilkårlig hva som anses som et privathjem og hva som anses som et dyrepensjonat. Som privatperson fremstår man da nærmest rettsløs dersom man har dyr i sin varetekt. Huset i Strømsveien som Mattilsynet ønsker å stenge er Liv Walderhaugs private bolig hvor hun bor sammen med sine katter. Dette er ikke noe dyrepensjonat, selv om Mattilsynet legger til grunn at det er et dyrepensjonat. Mattilsynet har for øvrig ennå ikke begrunnet hvorfor det er et dyrepensjonat. Mattilsynet slår kun fast at Walderhaugs private hjem gjennom over 17 år, ikke lenger er hennes private hjem, men at dette er et dyrepensjonat. Dette minner om myndighetsmisbruk.

Mattilsynet har faktisk gått så langt i denne saken at de forlanger at Walderhaug flytter ut av sitt eget hjem dersom det skal gies godkjenning som dyrepensjonat. Det vises særlig til vedlegg 2 til begjæringen på side 3 hvor Mattilsynet skriver ved inspeksjon av Walderhaugs private stue:

”I en virksomhet som driver løsdrift av katter skal det i rommene hvor kattene oppholder seg hovedsakelig kun være katter. Alt annet som ikke er nødvendig for det daglige stellet av kattene skal flyttes ut.”

I vedlegg 4 til begjæringen klargjøres dette ytterligere i det det der uttales:

”Motvillig ble vi sluppet inn i 1. etasje. Dette er Walderhaugs private bolig. Mattilsynets veterinærer opplyste at vi har inspeksjonsrett også i disse rommene. Siden Stiftelsen søker om bruk av denne etasjen til kattevirksomheten, blir etasjen å anse som en del av virksomheten, og ikke privat bolig.”

Mattilsynet har således misforstått hele den virksomheten som drives. Stiftelsen Dyrenes Velferd består av en rekke medlemmer som er opptatt av god dyrevelferd, og forsøker å gi hjemløse katter et nytt og bedre liv. I denne prosessen tar medlemmene løse katter inn i sine egne hjem. Walderhaug har således tatt hjemløse katter inn i sitt hjem for å hjelpe disse. Mattilsynet synes å mene at dersom man oppfyller hjelpeplikten på en slik måte, så kan man ikke bo i sitt eget hjem.

Men Mattilsynet er faktisk med disse uttalelsene helt inne på kjernen i selve problemet. Ved ordinære dyrepensjonater er det fra lovgiverhold anført i forarbeidene at det er nødvendig med et regelverk som regulerer dyrepensjonater da *”den personlige, følelsesmessige kontakt mellom dyr og eier i slike tilfelle ofte mangler.”* Dette betyr at når Walderhaug uten økonomiske motiver tar til seg katter og har disse i sitt eget hjem, så faller hun utenfor dyrepensjonatforskriften.

Mattilsynet skriver for øvrig i sitt brev av 17. august at:

”Hvorvidt virksomheten er økonomisk motivert, er ikke avgjørende for om den skal regnes som et dyrepensjonat. Verken loven eller forskriften nevner økonomisk motivering som vilkår for at en virksomhet skal regnes som dyrepensjonat. § 30 første ledd nummer 4 presiserer at handel og utleie er næring, men ikke at dyrepensjonat er næring.”

Dette må bero på en feiltolkning av regelverket fra Mattilsynets side. For det første fremkommer det tydelig av lovens forarbeider at det er nettopp den økonomiske motivasjon som er en av hovedårsakene for tilblivelsen av reglene om dyrepensjonat. Etter forarbeidene fremkommer det at reglene om dyrepensjonat skal omfatte steder med økonomisk motivasjon hvor den personlige kontakt mellom dyr og eier mangler. Videre drift av et dyrepensjonat kreve bruksendring etter plan og bygningsloven.

Mattilsynets tolkning av dyrepensjonatforskriften kommer således i direkte strid med forarbeidene til hjemmelen for forskriften (dyrevernloven § 16) samt i strid med bestemmelsene om hjelpeplikt i dyrevernloven § 6. Tolkningen er også i strid med sunn fornuft og allmenn rettsfølelse.

Det er imidlertid svært interessant at regjeringsadvokaten anfører at en avlivning ikke er nødvendig, og at kattene kan plasseres i private beredskapshjem. Er virkelig regjeringsadvokaten av den oppfatning at disse private beredskapshjem har fall mot sluk på sitt stuegulv, og at eieren av hjemmet tenker å flytte ut av hjemmet sitt? Disse beredskapshjemmene er selvsagt kun privatpersoner som er opptatt av dyrevern, og som i den anledning tar til seg hjemløse dyr på midlertidig eller permanent basis. Disse beredskapshjemmene har selvsagt ikke godkjennelse som dyrepensjonat. Man oppnår med andre ord bare å flytte ”problemet”.

Mattilsynet skriver videre i sitt brev av 17. august d.å. at

"I forbindelse med tilsyn gjør Mattilsynet konkrete, veterinærfaglige vurderinger av de enkelte dyrenes tilstand og risiko for lidelse. Da kan det være at det ikke vurderes som forsvarlig å oppstalle og omplassere syke, skadde, eldre, forvillede og andre dyr som enten lider eller sannsynligvis vil lide ved (videre) oppstalling og omplassering. Mattilsynets oppfølging av slike vurderinger er håndheving av dyrevernloven, ikke ideologisk retorikk."

Mattilsynet har overhodet ikke noe apparat for omplassering av katter, og Mattilsynets eneste "håndheving av dyrevernloven" som Mattilsynet så fint skriver, betyr avlivning, eventuelt oppstalling en periode i bur på lokalene i Brynsengfaret, inntil dyrene blir så ville av å stå innesperret i bur på 0,75 X 0,75 meter at de må avlives.

Mattilsynets løsning er derfor enten umiddelbar avlivning eller avlivning etter at man har latt dyrene lide en periode i bur.

For at retten skal få et innblikk i omfanget av hjemløse katter vises det til en artikkel fra fedrelandsvennen. I en småby som Kristiansand har dyrebeskyttelsen bare i løpet av sommeren mottatt 126 hjemløse katter. Enkel regning tilsier at tallet for Oslo vil være i hvert fall 10 ganger så stort. Det bemerkes for øvrig at det fremkommer av artikkelen at også dyrebeskyttelsen i Kristiansand opplever at Mattilsynet er det verste som har hendt levende dyr i Norge.

Bevis: artikkel fra fedrelandsvennen.no, **bilag 1**

Bakgrunnen for at en rekke dyrevernorganisasjoner opplever problemer med Mattilsynet skyldes at Mattilsynet rett og slett mangler kompetanse når det gjelder smådyr. Dette er også påpekt fra forskerhold.

Bevis: artikkel fra nrk.no, **bilag 2**

Mattilsynet har for øvrig positivt uttalt at hjemløse katter ikke skal hjelpes, men de skal sultes slik at de dør. Det stilles spørsmål ved om det er dette Mattilsynet sikter til når de referer til "håndheving av dyrevernloven". (Mattilsynet synes her å ha glemt at også de er underlagt hjelpeplikten i dyrevernloven).

Bevis: artikkel fra nordlys.no, **bilag 3**

Stiftelsen Dyrenes Velferd har for øvrig lagt seg i selene for å få godkjenning som dyrepensjonat av Mattilsynet. Dette fordi de har fryktet stenging av huset i Strømsveien på bakgrunn av Mattilsynets brev av 15.01.07.

Bevis: E-post til Mattilsynet med oversikt over investeringer i 2007, **bilag 4**

Det er for øvrig ikke tvil om at det vil være umulig å oppfylle tekniske krav som helling mot sluk i alle rom, isolatrom med smittesluse mv. Videre vil det heller ikke gies en omregulering av boligen til næringsvirksomhet, da boligen befinner seg i et vernet boligområde. Stiftelsen mener imidlertid at de ikke omfattes av forskrift om dyrepensjonat, og at virksomheten kun skal bedømmes ut fra reglene i dyrevernloven.

Dyrevernemnda har imidlertid også ved tidligere inspeksjoner stilt spørsmålstegn ved hvorvidt huset i Strømsveien omfattes av dyrepensjonatforskriften.

Bevis: Inspeksjonsrapport datert 05.12.2001, **bilag 5**

Bevis: Inspeksjonsrapport datert 30.10.2004, **bilag 6**

Den første rapporten fra 2001 ble oversendt fylkesveterinæren uten at han foretok noe ytterligere i saken.

Den andre rapporten ble oversendt Mattilsynet med anmodning om å følge opp om huset falt inn under dyrepensjonatforskriften.

Verken fylkesveterinæren eller Mattilsynet fulgte i disse tilfellene opp saken, og man av dette anta at disse organene på dette tidspunkt tolket regelverket slik at huset i Strømsveien ikke var omfattet av dyrepensjonatforskriften. Hvorfor Mattilsynet nå har gjort helomvending i saken er uklart.

Det vil for øvrig meldes at det vil gjøres noen mindre forandringer i vitnelisten. Regjeringsadvokaten har påpekt at vi kun har en dag til disposisjon. Det antas av denne grunn at det vil være tilstrekkelig at veterinær Heidi Nøstvig og professor Bjarne Braastad uttaler seg om det rent dyrevernmessige. Vitne nr. 1, 2 og 3 fratras av denne grunn.

Vitnelisten vil etter dette se slik ut:

Vitne nr 1

Bodil Eikeset – representant for Dyrebeskyttelsen og leder av Norsk Huskattforening

Vitne nr 2

Jørn Aas – representant for NOAH for dyrs rettigheter

Vitnet vil uttale seg om forholdene på hjelpesentre generelt, og at oppkast og annet ofte kan forekomme blant dyr som mottas på hjelpesentre, og det arbeid som nedlegges. Vitnet vil også uttale seg om de problemene hjelpesentre opplever grunnet Mattilsynets praktisering av regelverket.

Vitne nr 3

Veterinær Heidi Nøstvig – veterinær for Stiftelsen Dyrenes Velferd

Vitne nr 4

Professor i etologi, dr philos Bjarne O. Braastad

Det gjøres igjen oppmerksom på at vitne nr 3 og 4 kun kan møte til de tider som er opplyst i prosesskriv av 23. august d.å., og det bes om at retten og motpart tar hensyn til dette.

I tillegg vil Liv Walderhaug avgi forklaring som partsrepresentant.

Stiftelsens sekretær, Odd Narve Johansen, vil også møte som partsrepresentant. Det antas ikke nødvendig at han avgir noen forklaring, men det taes forbehold om dette dersom det skulle vise seg å være behov for dette.

For øvrig taes det forbehold om ytterligere dokumentbevis og vitner.

* * * * *

Dette prosesskriv sendes retten og motpart direkte med telefaks. I tillegg medbringes originaler til morgendagens rettsmøte.

Med vennlig hilsen

Knut Gunnar Brindem
advokat